

После вечног др Гебелса, мој најомиљенији мештер манипулативне комуникације, некадашње новинарско пискарало из социјалистичке "Младине", потоњи премијер "раздружене" Словеније, а у међувремену и војни и пропагандни стратег словеначког "тријумфа" 1991.

... над голобрадом децом из бивше ЈНА, непревазиђени Јанез Јанша, убитачно је појаснио тајну "победе" својих "змајчека" над једном од некада најјачих армија света: "Стари кинески мудрац је давно записао да сто пута победити у стотину битака није врхунац знања, него је врхунац знања победа без борбе!"

Један други ратни екс-попечитељ попечитељства информисања са ових простора, момак који већ пет година игра насловну ролу у филму "Дечко који обећава", такође се, у последње време, нападно гнуша рата и свако мало се, а да га нико ништа и не пита и то од њега не тражи, заклинје како Србија никада (више) неће ратовати, како, ето, да се он пита, Србија ни војску не би имала, како смо ми војно неутрални и како, искључиво, "ратујемо" знањем, како за "пут који нема алтернативу" војујемо компјутерима, дизањем ци-ди-пија, спуштањем пензија и јачањем "духа протестантске етике" и све то - у жабокречини од, дозлагоба лењог, српског националног колективитета.

С тим што се наш Канцелар, за разлику од негдашњег првог министра Емоне и целе Карантаније, успут, редовно, осим победа у ратовима, гнуша и свог незахвалног народа.

